

מ"ת 3976/05/20 - מדינת ישראל נגד תאמר חמדון, שאדי כיאל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 3976-05-20 מדינת ישראל נ' חמדון(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2014/20

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. תאמר חמדון (עציר)
2. שאדי כיאל (עציר)

החלטה

בעניין המשיב 1

1. בקשה למעצר המשיב 1 עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב 1 (להלן "המשיב") הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה), וכן עבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.
3. על פי הנתען בכתב האישום, ביום 1/4/20 נצפה המשיב, יחד עם המשיב 2, כשהם רכובים על קטנוע שלוחית הרישוי שלו מקופלת, והם נושאים יחד אקדח מסוג FN. שוטר סימן לשניים לעצור אך הם נמלטו מפניו; בשלב כזה או אחר פגע הקטנוע בגדר חניון, המשיבים ירדו מהקטנוע, השליכו הנשק וניסו להימלט בריצה.
4. ביום 12/5/20 ניתנה הסכמה לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית להוכחת האישום; עניין המשיבים הופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר; ביום 8/6/20 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניין המשיב; התסקיר בא בהמלצה להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי.
5. ביום 14/6/20 נחקרו מפקחים מוצעים באולמי; הצדדים סיכמו טענותיהם.
6. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי חרף המלצות התסקיר מיום 8/6/20, יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.
7. על מנת להסיר אבן נגף אציין- כי תסקיר שירות המבחן, בכל הכבוד, הנו כלי עזר אך המלצתו אינה מחייבת את בית המשפט; הפניה לתסקיר לעצמה אינה מחייבת העדפת שחרור או קביעת מעצר (ראה בש"פ 8636/19 צרוינסקי נ' מ"י).
8. בנסיבות המקרה דנן, חרף התרשמות תקינה ממפקחים, סבורני כי רב הנסתר על הגלוי בנסיבות המצר, והאמור בתסקיר, בהיבטים כאלו ואחרים, בצירוף נסיבות העושה והמעשה, מביאים למסקנה כי חלופה לא תסכון.

9. המעשה- כללי- יוזכר כי מדובר בעבירת נשק; הכלל בעבירת נשק הנו כלל מעצר, שכן עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות, ונחשבות עבירות בטחון, שכן האוחז בנשק מסכן את כלל הציבור. הכלל קובע כי בעבירות נשק לא תסכון חלופה, אלא במקרים חריגים שהרי לא בנקל ניתן יהיה להקהות המסוכנות; גם מעצר באיזוק טעון טעמים מיוחדים (סעיף 22ב(ב) לחוק סדר הדין הפלילי- סמכויות אכיפה-מעצרים). אותם טעמים מיוחדים שנזכרים בפסיקה- כוללים העדר עבר מכביד, תנאי שלא קיים במקרה בפנינו.
10. המעשה-קונקרטי- מדובר בשני משיבים אשר נצפו, בשעות לפנות בוקר, על קטנוע כשלוחית הרישוי מקופלת, כשהם נושאים אקדח, בתוכו מחסנית, ובבית הבליעה **כדור**. על פי רישומי השיחות, כשעה לפני שנצפו המשיבים (בסיבות שעה 3:00 לפנות בוקר), התקיימו כמה וכמה שיחות בין המשיבים.
11. גם אם האישום כולל "רק" עבירת נשיאה והובלה של נשק, המחזה שנגלה, במישור הלכאורי, מעלה חשש כי מדובר במי שחברו יחד להוצאת תכנית כזו או אחרת; הכדור בבית הבליעה, קיפול לוחית הרישוי, השעות, השיחות המקדימות בין המשיבים, כל אלו מלמדים כי לאירוע, להבדיל מסעיפי האישום, חומרה מיוחדת.
- על דברים אלו ניתן להוסיף גרסאות המשיבים כי טענו שאינם מכירים כלל (חרף השיחות), דבר שנסתר בין היתר בעדות המפקחים!
12. על חומרת המעשה בפן הביטחון הציבורי, קיימת החמרה נוספת, בדמות ההימלטות משוטר; כבר נכתב לא אחת כי מי שאינו שועה להוראות שוטר, מלמד על עצמו כי לא ישעה להוראות מפקחים.
13. יוצא כי המעשה מעלה מסוכנות גבוהה, בשל הנסיבות, בצד קושי במתן אמון במשיב.
14. העושה- מדובר במשיב אשר לחובתו עבר פלילי משנת 2014, בגין עבירות של **סיוע בסחר בסמים**. המשיב עצמו סבר כי הגורם שהביא להרשעתו הנו התחברות לחברה שולית.
15. בצד הרשעה זו, ציין שירות המבחן כי לפני מספר חודשים **נורה המשיב**; לא רק שאירוע הירי מלמד כי קיים סיכוי ממשי לכך שהמשיב עדיין מצוי בחברה שולית, אלא שאירוע הירי מלמד כי יכול וקיים סכסוך פעיל, בין המשיב ובין צד ג'.
16. שירות המבחן מצא כי מסוכנות המשיב גבוהה-בינונית; שירות המבחן מצא כי "כל עוד תאמר לא מצליח להתנתק ממשפחתו המורחבת וגורמים שוליים.. תמשיך להתקיים אצלו רמת מסוכנות בינונית עד גבוהה".
17. המשיב לימד על עצמו כי גם בחלופה הליך טיפולי, גם לאחר שהוא עצמו סבר שחבירה לגורמים שוליים היא שהביאה אותו להרשעה בעבר, הנה שב המשיב וחבר, להצהרתו הוא, לגורמים שוליים פעם נוספת, רק הפעם אחז לכאורה בנשק.
18. בכלל, סבורני כי למעט ההתרשמות ממפקחים, מדובר בתסקיר שאמנם המלצתו חיובית, אך תוכנו מסתייג (השווה- בש"פ 4452/15 מ"י נ' פלוני).
19. לטעמים לעיל ניתן לצרף נקודות נוספות- העובדה כי מדובר בפיקוח בני משפחה (בניגוד לכלל בעבירות נשק), העובדה כי בטמרה קיימת משפחה מורחבת (וראה האמור בשירות המבחן), וקיים סכסוך ביחס למשפחה המורחבת

(ראה נושא הצתת הבית הנזכר בתסקיר)

20. עוד יש לציין כי כנגד המשיב תלויים ועומדים שני תיקים של נהיגה ללא רישיון נהיגה (על משמעות מורא החוק בעיניו).

21. נוכח נסיבות העושה והמעשה, אין די במפקחים שהוצעו כדי להקהות מסוכנות המשיב לרמה נסבלת, ואין מקום למתן אמון במשיב.

22. למקרה בו עסקינן בעבירות בנשק, בריחה משוט, גרסאות שנותרו במשטרה, חרף תסקיר ממליץ- ראה בש"פ 3482/20 אל עאסם נ' מ"י. (שם אמנם כמות הנשק היתה גדולה יותר אך נסיבות הנשיאה לא היו כפי המצב כאן).

23. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בהעדר הצדדים.